

בש"פ 7266/23 - פלוני נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7266/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: משטרת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עמ"ת 18.9.2023 29782-09-23 מיום 18.9.2023 שניתנה על ידי השופט א' חזק

בשם המבקש: עו"ד אלעד אלקיס

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' חזק) ב-עמ"ת 18.9.2023 29782-09-23 מיום 18.9.2023, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום באילת (השופטת ל' אדלשטיין) ב-מ"ת 15864-09-23 מיום 12.9.2023.

2. על פי עיקרי עובדות כתב האישום, ביום 2.9.2023, המבקש ונאשם 2 בכתב האישום שהו יחד עם משפחותיהם בבית מלון באילת. בשעה 16:30 לערך, בנה של זוגת נאשם 2 (להלן: הקטין) רחץ יחד עם קטינים אחרים

עמוד 1

בברית העיסוי של בית המלון, הגם שלפי נהלי הבטיחות של המקום הכניסה אליה אסורה מתחת לגיל 16. עקב כך, קצין הביטחון של בית המלון (להלן: הקב"ט) הורה לקטינים לצאת מברית העיסוי, אך הללו ניאותו לדרישתו רק לאחר שעמד עליה בתוקף. בתגובה לאשר אירע, הקטין פנה למבקש ולנאשם 2 בטענה כי הקב"ט "תקף אותו". או אז, המבקש ונאשם 2 ניגשו אל הקב"ט והיכו אותו. בכלל זה, המבקש הלם בפניו של הקב"ט ובעט בגופו, בעוד שמעורבים נוספים חברו למבקש ולנאשם 2, הקיפו את הקב"ט ובעטו בו בהיותו שרוע על הרצפה. עוברי אורח שניסו לחלץ את הקב"ט נדחפו על ידי המבקש. הקב"ט אומנם הצליח לנוס, אך המבקש לא חדל ממעשיו והחל לרוץ אחריו תוך שהוא מוסיף להכותו בגבו. אף בהגעתם של קציני ביטחון נוספים למקום לא היה כדי לעצור את שהתרחש, והאירוע נפסק רק עם הגעת כוחות משטרה למקום. בגין מעשים אלה, מיוחסות למבקש עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, ועבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיפים 382(א) ו-216(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, המשיבה הגישה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בית משפט השלום הורה על מעצר המבקש עד למתן החלטה אחרת. צוין, כי אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה למעשיו של המבקש; כי מסוכנותו נלמדת, בין היתר, מהאכזריות הגלומה במעשים שמיוחסים לו; וכי לפני שניתן יהיה לשחררו יש להעביר את עניינו לבחינת שירות המבחן.

4. ערר המבקש לבית המשפט המחוזי - נדחה. נקבע, כי לנוכח עברו הפלילי של המבקש, וחומרת התנהגותו, כפי שנחזית מסרטון המתעד את האירוע - בדין בית משפט השלום הורה על מעצרו עד למתן החלטה אחרת.

5. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, יש להורות לבית משפט השלום לבחון את חלופת המעצר שהציע, מבלי להמתין לקבלת תסקיר המעצר. זאת, בין היתר, בהסתמך על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כפי שפורטו בנימוקי בקשת הערר, כמו גם טיב חלופת המעצר המוצעת.

6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות לערור "בגלגול שלישי" על החלטה בעניין מעצר תינתן רק במקרים חריגים שמתעוררת בהם סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או בהינתן נסיבות היוצרות חשש ממשי כי נגרם בעניינו עיוות דין (בש"פ 7770/22 עאמר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.11.2022)). הדברים אמורים ביתר שאת, בבקשות לערור על החלטת ביניים, שאליהן בית משפט זה יידרש רק בהתקיים נסיבות מיוחדות שבהן נפלה בהחלטה טעות ברורה באשר לקיומן של עילת מעצר או ראיות לכאורה (בש"פ 6454/21 בלבסי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.10.2021)).

7. הבקשה דנן אינה עומדת באמות המידה האמורות - לא נטען בה לסוגיה משפטית עקרונית, ואין בנסיבות המפורטות בה כדי לעורר חשש לעיוות דין ממשי. עניינה של הבקשה בהחלטה של בית משפט השלום בדבר קבלת תסקיר מעצר, ומשכך, מדובר בהחלטת ביניים בלבד, שלא מתקיימות לגביה נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות ערר, ודי בכך כדי לדחותה.

המבקש תקף לכאורה את הקב"ט בצוותא חדא עם נאשם 2, גם כשהקב"ט היה שרוע על הרצפה. ניסיונם של עוברי אורח נוספים לעצור את המבקש ונאשם 2 ממעשיהם לא צלח. גם לאחר שהקב"ט הצליח לברוח, המבקש לא חדל ממעשיו, אלא רדף אחריו והמשיך להכותו. כל אלה מלמדים על החומרה הטמונה במעשים לכאורה שמיוחסים

למבקש, וממילא גם על המסוכנות הנשקפת ממנו. בנסיבות אלה, בדין קבעו הערכאות קמא כי לא ניתן להורות על שחרורו ממעצר בטרם יתקבל תסקיר מעצר בעניינו.

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התשפ"ד (11.10.2023).

שׁוֹפֵט
